

РЕШЕНИЕ

гр. Бургас

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в заседание при закрити врати на тридесети юни през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Валентина Ж. Кърпичева
Цинцарска

при участието на секретаря Таня Н. Михова
като разгледа докладваното от Валентина Ж. Кърпичева Цинцарска
Търговско дело № 20252100900200 по описа за 2025 година

Производството по делото е образувано по молбата на „АГРО ФЕРТ ГРУП“ ЕООД, с ЕИК 204923827, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ж. к. Лазур, бл. 159, партер, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. Гладстон № 1, вх. Б, ет. 1, адвокат Милен Козарев, с правно основание чл. 625 от Търговския закон за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на длъжника „АГРО НИК-09“ ЕООД, ЕИК 200811250, със седалище и адрес на управление: гр. Карнобат, п. к. 8400 бул./ул. Стефана Чамурова № 26 и с посочен адрес за призоваване; с. Кубадин, п. к. 8335, Местност Корията.

Молителят твърди, че между него и длъжника са извършвани търговски сделки, като търговците са си дължали взаимно пари. Твърди се, че „АГРО НИК-09“ ЕООД е останал задължен на „АГРО ФЕРТ ГРУП“ ЕООД за сумата от 9 363,87 лева, която е неизплатена и към настоящия момент. Отделно от това за така дължимата сума е дължима неустойка в размер на 25 789 лева, определена в договор за продажба с отложено плащане от 01.11.2021г.

Молителят твърди, че е кредитор по посочените задължения,

като длъжникът се намира в състояние на свръхзадълженост, считано от 01.12.2023г.

Иска се обявяване на длъжника в свръхзадълженост, определя не нейната начална дата, откриване на производство по несъстоятелност, назначаване на временен синдик, допускане на обезпечителни мерки и указване на срок за предявяване на вземания.

Становището на длъжника е за неоснователност на подадената молба. На първо място се твърди, че молителят няма качеството на кредитор. Длъжникът твърди и представя доказателства, че отношенията между страните по повод на претендираната от молителя главница в размер на 9 363,87 лева са уредени чрез извършено от страните прихващане на взаимни задължения, което е обективизирано в протокол за прихващане на вземания и задължения от 09.09.2022г., макар и неподписан от тях. Съгласно извършеното прихващане, действително е останала неизплатена сума в размер на 9 363,87 лева, за която обаче ответникът представя доказателства, че е заплатил в хода на съдебното производство. Длъжникът счита, че неоснователно се претендира неустойка по договор. Твърди се, че към момента на извършване на прихващането между страните, е имало начислена лихва за забава за вземането на молителя по договор за продажба с отложено плащане, за което е издадена фактура № 1255 от 08.09.2022г., която фактура е включена във взаимно погасените задължения между страните. След този момент неустойки за забава не се дължат. Ответникът е заявил, че в случай, че съдът приеме, че липсва валидно обективизирана воля за прихващане съгласно неподписания между страните протокол от 09.09.2022г., то се прави съдебно изявление за прихващане.

Иска се отхвърляне на молбата.

Молбата е с правно основание в чл. 625 и сл. от Търговския закон /ТЗ/ във вр. чл. 607а, ал. 2 от ТЗ, а именно молба за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на търговското

дружество „АГРО НИК-09“ ЕООД, ЕИК 200811250, за което се твърди, че се намира в състояния на свръхзадълженост считано от 01.12.2023г. Същата е допустима, предвид възможността, предвидена в чл. 625 от ТЗ, кредитор на длъжник по търговска сделка да може да поиска това.

По основателността на молбата съдът намира следното:

По делото се твърди наличието на хипотезата на чл. 607а, ал. 2 във вр. чл. 608, ал. 1, т. 1 от Търговския закон, а именно твърдението за наличие на предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност на търговец поради неговата свръхзадълженост, установена с невъзможност да изпълни изискуеми парични задължения по търговска сделка.

Съдът намира, че молителят по делото не успя да докаже, че има качеството на кредитор на длъжника по търговска сделка, което е достатъчно като основание за отхвърляне на молбата му като неоснователна.

За да направи този си правен извод, съдът приема за доказана следната фактическа обстановка по делото: Видно е, че между страните е имало сключен договор за продажба с отложено плащане от 01.11.2021г., по силата на който, молителят „АГРО ФЕРТ ГРУП“ ЕООД, с ЕИК 204923827, в качеството му на продавач, се е задължил да достави на „АГРО НИК-09“ ЕООД, ЕИК 200811250, в качеството му на купувач калциево-амониев нитрат. Видно от чл. 4, ал. 1 на договора, плащането от страна на купувача е следвало да стане чрез доставка на пшеница. Страните не спорят, че с оглед така възникналите им правоотношения, „АГРО НИК-09“ ЕООД към 08.09.2022г. е дължал на „АГРО ФЕРТ ГРУП“ ЕООД неизплатени главници по издадените фактури №№ 884/08.11.2021г., 885/09.11.2021г. и 892/10.11.2021г. Ответникът е дължал и лихви за забава, за която е издадена фактура № 1255/08.09.2022г. Общо дължимото от ответника на молителя по посочените четири фактури

възлиза на 276 459,50 лева. По делото е представена и фактура № 271/25.08.2022г., установяваща задължение на молителя към ответника в размер на 267 090,71 лева за доставена пшеница. С оглед тези взаимни задължения между страните, по делото е представен протокол за прихващане на вземания и задължения от 09.09.2022г. Така представения протокол не е подписан от страните, но съдът приема, че между страните е постигнато съгласие за прихващане на тези взаимни задължения, така както е уговорено в неподписаното споразумение, защото това се установява от счетоводните записвания в счетоводствата на страните и следва от преценката на всички писмени доказателства по делото в тяхната съвкупност. На първо място следва да се отбележи, че компетентно и изчерпателно изготвената експертиза установи по безспорен начин, че и четирите фактури, установяващи задълженията на ответника към молителя и описани в неподписания протокол за прихващане, са осчетоводени, както при ответника, така и при молителя и са включен съответно в дневниците за продажби и покупки. Една от тези фактури е фактура № 1255/08.09.2022г., която установява лихви за забава по сключения между страните договор за продажба с отложено плащане от 01.11.2021г. Макар, че във фактурата пише, че са лихви по запис на заповед, от съдържанието на самия договор и от представения по делото запис на заповед е видно, че такава ценна книга е издадена именно с цел обезпечаване на изпълнението по посочения договор, следователно начислената лихва за забава каса именно неизпълнение на ответника на негово задължение по цитирания договор. Видно от датата на издаване на тази фактура-08.09.2022г., издаването ѝ предхожда с един ден неподписания протокол за прихващане на вземания и задължения, което сочи на съгласие между страните за периода на забавата по договора и размера на това обезщетение на забава. Ако страните не са желали последиците по неподписания протокол за прихващане, няма правна логика издаването на тази фактура относно лихвите за забава към точно този момент-

предхождащ уреждане на отношенията им чрез прихващане. На следващо място самият факт, че молителят се счита за кредитор на ответника на точно сумата от 9 363,87 лева също сочи, че страните са постигнали волята, изразена в неподписания протокол, а именно да уредят взаимните се задължения по този начин. Този извод на съда следва от самия предмет на сключения между страните договор, който касае доставка от страна на молителя на калциево-амониев нитрат срещу доставка от страна на ответника на пшеница. Ако молителят не е изразил воля за прихващане съгласно неподписания протокол от 09.09.2022г., същият би следвало да твърди, че ответникът е останал задължен за недоставена по договора пшеница в определено количество на определена съгласно договора цена. Видно е обаче, че молителят не е направил такова твърдение, а претендира неизплатена част от парично задължение на ответника, което напълно кореспондира с изложеното в неподписания протокол от 09.09.2022г. На последно място, видно от експертизата, както в счетоводството на ответника, така и на молителя, е налице надлежно осчетоводяване на прихващането по протокола.

С оглед изложеното до тук, касаещо извода на съда, че страните са се споразумяли още към 09.09.2022г. за погасяване на насрещните си задължения по посочения в споразумението начин е видно, че ответникът е останал задължен за остатъка след извършеното прихващане в размер на 9 363,87 лева. Видно от приложеното на лист 40 от делото платежно нареждане, тази сума е платена на молителя в хода на съдебното производство, поради което и молителят не се явява кредитор на ответника за посочената сума, като това негово качество следва да бъде установено към датата на приключване на съдебните прения. Молителят не се явява кредитор и за вземане за неустойка по отношение на остатъчната главница от 9 363,87 лева в размер на 25 789 лева. Действително съгласно сключения между страните договор за продажба с отложено плащане от 01.11.2021г., в чл. 12, ал.

3 от същия е предвидена неустойка за забавено изпълнение на купувача, който е ответникът по делото. Договорните клаузи на цитирания договор обаче са неприложими по отношение на постигнатото споразумение между страните за взаимно погасяване на задължения, защото същото има характер на извънсъдебна спогодба по смисъла на чл. 365, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите, с което са преуредени отношенията между страните. С постигнатото споразумение страните са приели неизплатен остатък от ответника в размер на 9 363,87 лева, но няма определен падеж на това задължение и няма уговорена неустойка за забава.

Въпреки, че достатъчно основание за отхвърляне на молбата на кредитора е, че същият не е установи, да е такъв по отношение на длъжника, за пълнота съдът намира, че за длъжника не се установява твърдяното състояние на свръхзадълженост. Налице е законово определение на това понятие в разпоредбата на чл. 742, ал. 1 от ТЗ. Видно от това определение, търговското дружество е свръхзадължено, ако неговото имущество не е достатъчно, за да покрие задълженията му. Съдебната практика на ВКС, обективизирана например в Решение № 55 от 17.07.2019 г. на ВКС по т. д. № 618/2018 г., I т. о., ТК, приема, че преценката за свръхзадълженост не следва да се ограничи до счетоводните данни за стойностите на актива и пасива. Необходимо е да се изследват характеристиката на активите, тяхното действително съществуване, реализируемост и реална пазарна цена, обезпечаваща интереса на кредиторите, характеристиката на пасива и реалната оценка на тенденциите в икономическото развитие на търговеца. С оглед на тази цялостна оценка на икономическото състояние на ответника, а не само на активите и пасивите му, по делото са приети неоспорени от страните основно и допълнително заключение по съдебно-икономическа експертиза. Експертизите съдът намира за компетентно изготвени и ще се позовава на същите. Следва да се отбележи, че при определяне на стойността на дълготрайните

материални активи, вещото лице е отчетло тяхната наличност и е приел пазарна стойност след като е отчетел инфлацията за ДМА преди 2025г., което съответства на по-горе цитираната съдебна практика. Вещото лице е дало три варианта на съпоставка между активи и пасиви. По първия вариант е видно че за 2023г. не е налице твърдяното състояние на свръхзадълженост, тъй като активите превишават пасивите. За 2024г. и 2025г. е налице превишаване на пасивите към активите съответно с 310 000 лева и 309 000 лева. По втория вариант са съпоставени всички активи към само краткосрочните пасиви, като в този вариант и за трите години е налице превишаване на активите по отношение на пасивите. Третият изготвен вариант прави съпоставка само между краткосрочните активи /без ДМА/ към краткосрочните пасиви, като е видно, че и за трите години активите са повече на пасивите. Съдът намира, че законовото изискване за сравняване на цялото имущество към задълженията на длъжника, сочи на първи вариант на експертизата, при която чисто математически пасивите са повече от активите само за 2024г и 2025г. Но свръхзадълженост въпреки тези посочени данни не е налице, защото следва да се отчете вида на пасивите и възможностите за удовлетворяване на кредиторите без опасения. Вещото лице е констатирало, че и за трите години, ответникът е бил в състояние с всички свои активи-краткосрочни и дългосрочни, да погаси всички краткосрочни задължения, което сочи на липса на опасност тези задължения да останат непогасени. Нещо повече, дори само с лесните за реализиране активи-краткосрочните, ответникът и през трите години може да покрие краткосрочните си пасиви. Следователно дори с отрицателен баланс за 2024г. и 2025г., ответникът е в състояние да покрива своите краткосрочни и дългосрочни задължения. От заключението на вещото лице е видно, че макар и с влошаваща се финансова автономност и капиталова структура, чрез привличане на капитал-заеми, които са дългосрочни задължения, се каса за търговец, осъществяващ активна стопанска дейност, който през

изследвания период 2023г.-2025г., закупува ДМА и притежава достатъчно имущество да покрива задълженията си без опасност за интересите на кредиторите си.

-разноски

С оглед неоснователността на молбата на кредитора и на основание чл. 621 от ТЗ във вр. чл. 78, ал. 3 от ГПК, на ответника се дължат направените съдебни разноски в размер на 2 332,68 евро, за които е представен списък по чл. 80 от ГПК.

Мотивиран от горното и на основание чл. 631 от Търговския закон Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „АГРО ФЕРТ ГРУП“ ЕООД, с ЕИК 204923827, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ж. к. Лазур, бл. 159, партер, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. Гладстон № 1, вх. Б, ет. 1, адвокат Милен Козарев, с правно основание чл. 625 от Търговския закон, за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на длъжника „АГРО НИК-09“ ЕООД, ЕИК 200811250, със седалище и адрес на управление: гр. Карнобат, п.к.8400, бул./ул. Стефана Чамурова № 26, поради състояние на свръхзадълженост, считано от 01.12.2023г.

ОСЪЖДА „АГРО ФЕРТ ГРУП“ ЕООД, с ЕИК 204923827, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ж. к. Лазур, бл. 159, партер, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. Гладстон № 1, вх. Б, ет. 1, адвокат Милен Козарев да заплати на „АГРО НИК-09“ ЕООД, ЕИК 200811250, със седалище и адрес на управление: гр. Карнобат, п.к.8400, бул./ул. Стефана Чамурова № 26, съдебни разноски в размер на 2 332,68 евро.

Решението да се впише в Търговския регистър.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския апелативен съд в седмодневен срок от вписването му в Търговския регистър.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____